

ÜLESTÕUSMISAJA III PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Ap 2:14.22b-28)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Neil päevil, kui Püha Vaim valati välja apostlite peale, astus Peetrus üles koos üheteistkümnega. Ta tõstis oma häält ja ütles: “Juuda mehed, ja kõik Jeruusalemma elanikud! Olgu see teil teada ja pandagu tähele mu sõnu: teie olete Jeesuse Naatsaretist hukka saatnud – mehe, kellest Jumal on andnud tunnistust vägevate tegude, imede ja tunnustähtede kaudu, mis teie seas sündisid, nagu te isegi teate. Tema, kes ta Jumala tahtmist ja otsust mööda ära anti, olete teie ülekohtuste inimeste kätega risti löönud ja hukanud. Aga Jumal on tema üles äratanud ja surmavaevast vabaks teinud, sest see oli võimatu, et surm oleks saanud teda enda võimuses hoida. Taavet ütleb ju tema kohta: "Ma näen Issandat alati oma silme ees, ta seisab mu paremal pool, et ma ei kõiguks. Sellepärast rõõmustab mu meel ja mu ihu võib lootuses hingata, sest sina ei jäta mu hinge surmavalda ega lase oma vagal näha kõdunemist. Sa annad mulle teada tee, mis viib ellu, ja täidad mind rõõmuga oma palge ees.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 16:5.8. 9-10. 2.11. R:1)

R: Kaitse mind, mu Jumal, sest sinu peale ma loodan.

Kaitse mind, mu Jumal, sest sinu peale ma loodan.

Ma ütlen sulle, sina oled mu Issand.

Sina, Issand, annad mulle mu pärisosa ja ulatad mulle mu karika, sinu kätes on kõik, mis mulle liisu järgi on langenud.

R:

Ma tahan kiita Issandat, kes annab mulle nõu, öösiti manitseb ta mind mu neerudes.

Issand on alati mu silme ees, tema seisab mu paremal pool ja ma ei vangu.

R:

Sellepärast rõõmustab mu süda ja hõiskab mu hing, ning mu ihu võib elada kartmata ohtu.

Sest sina ei jäta mu hinge surmavalda

ega lase oma pühal näha kaduvust.

R:

Ma ütlesin Issandale: sina oled mu Issand,
sina üksi oled mu õnn.

Sina annad mulle teada elurajad,
sinu palge ees on rõõmuküllus, hüved üha su paremal käel.

R:

(Teine lugemine 1Pe 1:17-21)

Lugemine püha apostel Peetruse esimesest kirjast:

Kui te hüüate Isaks teda, kes ta mõistab kohut erapooletult – nii nagu igaühe tegu väärt on –, siis elage oma pagulaspõlves jumalakartlikku elu. Te ju teate, et teid pole lunastatud kaduva lunahinnaga teie esiisadelt päritud eluviisist, ei hõbeda ega kullaga, vaid Kristuse verega. Tema on veatu ja laitmatu tall, kes oli selle ülesande jaoks ette määratud juba enne maailma loomist, kuid avalikuks sai see alles aegade lõpul teie pärast, kes te tema läbi olete Jumalale ustavad. Aga Jumal on Kristuse surnuist üles äratanud ja andnud talle osa oma kirkusest, nii et teie võiksite uskuda ja loota tema peale.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 24:32)

Halleluuja. Issand, seleta meile Pühakirja
ja lase meie südameil põleda sinu sõna läbi. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 24:1-14)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist

Pärast seda ilmus Jeesus jüngritele veel Tibeeriase järve ääres. Aga ta ilmus nõnda:

Siimon Peetrus ja Toomas, keda nimetatakse Kaksikuks, ja Naatanael, kes oli Galilea Kaanast, ja Sebedeuse pojad ja veel kaks tema jüngritest olid seal koos. Siimon Peetrus ütles neile: “Ma lähen kalale.” Nad ütlesid talle: “Me tuleme sinuga kaasa.” Nad läksid välja ja astusid paati. Ent sellel ööl ei püüdnud nad midagi.

Aga koidu ajal seisis Jeesus kaldal. Ent jüngrid ei teadnud, et see on Jeesus. Jeesus ütles siis neile:

“Lapsed, on teil midagi leivakõrvaseks?” Nad vastasid talle: “Ei ole.” Aga tema ütles neile: “Heitke noot paremale poole paati, siis te leiate!” Nad heitsidki, ja ei jaksanud seda enam tõmmata kalade hulga tõttu.

Nüüd ütles jünger, keda Jeesus armastas, Peetrusele: “See on Issand!” Siimon Peetrus, kuulnud, et see on Issand, võttis kuue ümber, sest ta oli alasti, ja hüppas järve. Aga teised jüngrid tulid paadiga, nad ei olnud ju kaldast kaugemal kui umbes kakssada küünart, ja vedasid noota kaladega.

Kui nad nüüd tulid maale, nägid nad valmis lõket ning selle peal kala ja leiba. Jeesus ütles neile: “Tooge neid kalu, mida te praegu püüdsite!” Siimon Peetrus läks üles ja tõmbas mäele nooda täis suuri kalu, arvult sada viiskümmend kolm. Ja noot ei rebenenud, kuigi neid oli nii palju. Jeesus ütles neile: “Tulge sööma!” Ükski jüngritest ei julgenud temalt küsida: “Kes sa oled?”, sest nad teadsid, et ta on Issand. Jeesus tuli ja võttis leiva ja andis neile, ja samuti kala. See oli Jeesusel juba kolmas kord jüngritele ilmuda pärast surnuist ülestõusmist.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, inimkond on oma ajaloo jooksul suutnud kodustada märkimisväärse hulga loomaliike. Kuidas see alguse sai, kas initsiatiivi ilmutasid inimesed või loomad, jääb ajaloo hämarusse, kuid ilmselt oli tegu siiski mõlemapoolse huviga, millest kumbki sai omal kombel kasu.

Võib arvata, et peamiselt oli põhjuseks toidu jagamine. Kõige esimeseks koduloomaks peetakse koera – hunti, kes sai süüa inimese toidujääke ja kes seepeale aegade jooksul inimesega nii suureks sõbraks hakkas, et kujunes lausa uueks loomaliigiks. Samamoodi oli sõraliste ja kabjaliste kodustamise tähtsaks elemendiks headele karjamaadele ja allikatele juhatamine.

Inimestena ei tohi me aga unustada, et peale kehakinnituse vajame me toitu ka vaimseks ellujäämiseks. Sellepärast tuleb meil ikka järele mõelda, kes on vaimuliku tarkuse seisukohalt meie sõber ja kes mitte, ning mõista, et tõeline vaimutoit tuleb Jumalalt. Eriti just tänapäeval, kui meile vaimutoidu asemel sageli mitmesuguseid mürke pakutakse, tuleb meil olla alati valvel.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, juba viimsel õhtusöömajal oli Jeesus öelnud oma jüngritele lause, mille lõpp jääb evangeeliumi lugejal sündmuste dramaatilisuse tõttu sageli tähelepanuta: “Teie kõik taganete minust täna öösel, sest kirjutatud on: Ma lõõn karjast, ja karja lambad pillutatakse laiali. Kuid pärast oma ülesäratamist lähen ma teie eele Galileasse.” Mt 26:31-32

Miks Galileasse? Aga sellepärast, et Jeesus nägi ette, mis olukorda satuvad jüngrid pärast tema

ristilöömist. Need kolm, või pigem vaid veidi rohkem kui kaks päeva, mil Jeesus lamas hauas, pidasid juudid paasapühi. Jeruusalemm oli täis pühadeks sinna saabunud galilealasi, kes pidasid Jeesust prohvetiks – seda enam, et ta oli ju ka nende hulgast pärit. Kuid oli selge, et kohe pärast pühade lõppu hakkavad juudid ristiöödud rabi õpilastega arveid õiendama. Kui nüüd Jeesus üles tõusis, nii nagu ta oli lubanud, näitas ta end ainult oma kõige lähematele õpilastele, kuid tema tühi haud oli variseridele märgiks, et kristlastega tuleb neil veel tegemist.

Oleks jüngrid jäänud Jeruusalemma, oleksid nad lähemate päevade jooksul kindlasti kinni võetud. Sellepärast laskis ka ülestõusnud Jeesus panna inglil tema hauale tulnud naistele südamele: “Minge kiiresti, öelge tema jüngritele, et ta on üles äratatud surnuist! Ja vaata, ta läheb teie eele Galileasse, seal te saate teda näha.” Mt 28:7 Ning sealsamas ilmunud Jeesus kordas ingli sõnumi veelkord üle: “Ärge kartke! Minge ning teatage mu vendadele, et nad läheksid Galileasse.” Mt 28:10 Sinna olid jüngrid nüüd siis ka siirdunud.

Viimasel ajal olid Jeesuse õpilased elanud koos temaga Jeruusalemma lähedal, ja mujalgi said nad toetuda tema poolehoidjatele. Nüüd aga, kui ka Galileas olid levinud teated nende õpetaja ristsurmast, pidid jüngrid ise hakkama saama ja see oli kindlasti üks põhjusi, miks Peetrus otsustas pöörduda tagasi oma vana ameti ehk kalapüügi juurde. Mõned teised jüngrid, kaasa arvatud Naatanael Jeesuse õpilaste laiemast ringist, läksid koos temaga. Kui nad rannal Jeesusega kohtusid ja imelise kalapüügi ime kordus, siis oli sellel ka praktiline tähtsus: hulk jüngreid oli veel ilmselt kusagil järve ümber peidus ja Peetrus oli läinud järvele kõigi jaoks toitu hankima.

Tõesti, kõige hirksamad sündmused, Jeesuse ristiõmine ja surm, mis oli nii mõnegi jüngril usku kõigutanud, olid jäänud seljataha. Jeesus oli surnuist üles tõusnud ja end oma õpilastele ilmutanud. Kahtlemata tegi see neile palju rõõmu, kuid mis parata, nemad olid ju ikka veel maailmas ega saanud unustada oma ihu vajadusi.

Armsad õed ja vennad, Jeesuse tegevusel oli alati mingi sümboolne tagapõhi: Maises maailmas kõrgesti hinnatud heategude kaudu, nagu haigete tervistamine, juhtis ta inimesi vaimulike väärtuste juurde, justkui tahtes neid kodustada jumalariigi jaoks. Sellepärast rääkis ta ka tihti oma lammastest ja talledest, keda isa kätel kannab.

Kui jüngrid leidsid kaldalt eest sütetule ja sellel juba valmisküpsetatud toidu, siis andis Jeesus sellega mõista, et Jumal on temale ustavatele inimestele isa ja sõber, kes toidab nii nende ihu kui vaimu, tahab rääkida inimestega neile arusaadavas keeles, neile mõistetavate kujundite kaudu, tahab neid hoiatada ohtude eest ja õpetada elutarkusi. Kui me ise oleme tublid, siis jääb lootus, et ehk arvab Jumal ka meid kord oma sõprade hulka. Aamen.

